

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 11/09-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., B., vedené pod sp. zn. Rvp 31183/08 až sp. zn. Rvp 32229/08, zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava vo veciach jej podaní z 24. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 31183/08 až sp. zn. Rvp 32229/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 31183/08.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 15. októbra 2008 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti L., a. s., B (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) vo veciach jej podaní z 24. júla 2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom.

Z obsahu sťažností vyplýva, že sťažovateľka podala okresnému súdu návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktorými sa domáhala zaplatenia pohľadávok proti rôznym odporcom (fyzickým osobám a právnickým osobám). Návrhy na vydanie platobných rozkazov boli podané podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) elektronickou formou a podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona.

Sťažovateľka v sťažnostiach poukázala aj na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 68/08 zo 14. októbra 2008, v ktorom ústavný súd rozhodol o porušení jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu neprijatím jej podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že ku dňu podania sťažností ústavnému súdu (15. októbra 2008) neboli konania o jej veciach doručených okresnému súdu prostredníctvom kuriéra 24. júla 2006 právoplatne skončené. Okresný súd nevykonal vo veciach žiaden relevantný procesný úkon (výzva na zaplatenie súdneho poplatku,

prípadne vydanie platobného rozkazu a pod.). V zásade je v konaniach nečinný. Doba konania v jej veciach je neprimeraná vzhľadom na predmet, povahu a stav konaní.

Predmet konaní je po skutkovej aj právnej stránke jednoduchá vec (uplatnenie „relatívne nízkej“ peňažnej pohľadávky osvedčenej listinami prostredníctvom návrhu na vydanie platobného rozkazu). Sťažovateľka podľa svojho tvrdenia „spolupracuje so súdom“ a je aktívna.

V sťažnostiach sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu v označených veciach bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiada, aby jej ústavný súd priznal finančné zadostučinenie v sume 20 000 Sk (663,88 €) v každej z uvedených vecí, t. j. spolu v sume 20 940 000 Sk (695 080,66 €), ako aj úhradu trov konania.

K podaným sťažnostiam sa na základe výzvy ústavného súdu zo 17. decembra 2008 vyjadril predseda okresného súdu podaním sp. zn. 1SprV/588/2008 z 29. decembra 2008, v ktorom uviedol:

„Dňa 31. 3. 2006, 26. 7. 2006 a 19. 10. 2006 boli podané na Okresný súd Trnava v elektronickej podobe návrhy splnomocneným zástupcom spoločnosti B a. s. JUDr. M. P. Tieto návrhy boli tunajším súdom vrátené späť PZ navrhovateľa s tým, že súd nemá splnené podmienky na prijímanie podaní elektronickej formou, a to v zmysle pokynu MS SR zo dňa 31. 3. 2006...“

Okresný súd Trnava bol vybavený technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej forme 26. 2. 2007.“

Deň po vybavení okresného súdu technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej podobe a podpísaných elektronickým podpisom bola táto skutočnosť oznámená právnomu zástupcovi sťažovateľky s konštatovaním, že „tunajší súd má možnosť uvedené podania prijať“.

Dňa 13. marca 2007 bolo okresnému súdu doručené stanovisko sťažovateľky k oznámeniu okresného súdu z 27. februára 2007 s vyjadrením, že *„je pripravená a ochotná poskytnúť... súdu DVD nosiče, ktoré obsahujú návrhy na vydanie platobných rozkazov“*, avšak žiadala okresný súd, aby sa vyjadril, ktorý deň bude považovať za deň podania návrhov na vydanie platobných rozkazov, resp. za deň začatia konania. Zároveň sťažovateľka oznámila, že môže poskytnúť iba *„identické záložné kópie“*.

Prípisom okresného súdu z 19. marca 2007 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľky oznámené, že *„súdu je možné zaslať aj identické záložné kópie a tieto návrhy budú zapísané s aktuálnym dátumom podania, teda ak boli súdu doručené 31. 3. 2006. Tento dátum sa bude považovať za dátum podania, aj keď sa prostredníctvom elektronickej podateľne budú zapisovať až po odstránení technických problémov.“*

Podľa vyjadrenia okresného súdu *„identické záložné kópie súdu doručené do dnešného dňa (29. decembra 2008, pozn.) neboli, z toho dôvodu návrhy neboli na tunajšom súde zapísané a teda sa v nich ani nekoná“*.

V prílohe vyjadrenia okresného súdu z 29. decembra 2008 bol aj list sťažovateľky z 20. októbra 2008 adresovaný predsedovi okresného súdu, v ktorom uviedla, že zo strany ústavného súdu už došlo *„k vydaniu DVD nosičov, ktoré boli ako dôkazy v držbe ústavného súdu od začatia konania o ústavnej sťažnosti“*. Vzhľadom na to, že ústavný súd *„vo svojom rozhodnutí (sp. zn. II. ÚS 68/08 zo 14. októbra 2008, pozn.) nevyhovet sťažovateľovi v časti návrhu vzneseného na základe článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného dôvodu je sťažovateľ v rámci ochrany svojich legitímnych práv nútený pokračovať v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu. Vydané DVD nosiče budú predložené uvedenému medzinárodnému súdu ako dôkazy a preto do skončenia konania pred týmto súdom nebudú v držbe našej spoločnosti. Uvedené Vám z dôvodu zachovania aktívneho a korektného prístupu dávame na vedomie.“*

Podľa zistenia ústavného súdu z jeho spisu vedeného pod sp. zn. II. ÚS 68/08 vyplýva, že sťažovateľka si DVD nosiče s podaniami na ústavnom súde prevzala 29. októbra 2008.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II.1 K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde však možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 31183/08 až sp. zn. Rvp 32229/08 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z obsahu sťažností, z vyjadrenia okresného súdu, ako aj zo spisu ústavného súdu v predchádzajúcej sťažovateľkinej veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 68/08 vyplýva, že návrhy sťažovateľky boli okresnému súdu doručené kuriérom 24. júla 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd v prílohe listu zo 14. augusta 2006 vrátil sťažovateľke jej podanie (DVD nosiče, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) späť.

Z dôvodu neprijatia návrhov okresným súdom sa sťažovateľka v záujme ochrany svojich práv obrátila sťažnosťou z 10. októbra 2006 na ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. II. ÚS 68/08 zo 14. októbra 2008 rozhodol o porušení jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s neprijatím uvedených návrhov urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a prikázal okresnému súdu v týchto veciach konať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V odôvodnení svojho rozhodnutia ústavný súd vyslovil: „V súlade s týmto príkazom bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať podaním sťažovateľky z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou, a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania.

V okolnostiach prípadu je preto nepochybné, že okresný súd bude povinný opätovne zaoberať sa podaním sťažovateľky z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, a pritom musí zabezpečiť zachovanie jeho právnych účinkov ku dňu jeho podania, a to bez ohľadu na technické problémy, ktoré by mohli v tejto súvislosti vzniknúť.“.
Citovaný právny názor je pre okresný súd záväzný (§ 56 zákona o ústavnom súde).

Okresný súd o návrhoch sťažovateľky po odstránení technických prekážok brániacich prijímanie podaní urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom nemohol konať, pretože sťažovateľka mu DVD nosiče, na ktorých sú predmetné návrhy zapísané, dosiaľ nepredložila napriek jeho oznámeniu právneho zástupcovi sťažovateľky z 27. februára 2007, že od 26. februára 2007 je vybavený technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej podobe, a ďalšiemu oznámeniu právneho zástupcovi sťažovateľky z 19. marca 2007, že „je možné zaslať súdu aj identické záložné kópie“. Z listu sťažovateľky z 13. marca 2007 možno vyvodíť, že dôvodom nepredloženia týchto návrhov je skutočnosť, že originály DVD nosičov tvorili prílohu k jej sťažnosti vedenej ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 68/08. Z prípisu sťažovateľky z 20. októbra 2008 adresovanej okresnému súdu vyplýva, že bude iniciovať konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), v ktorom predloží uvedené DVD nosiče v rámci dôkazového

materiálu, a preto DVD nosiče do skončenia konania uvedeného súdu „*nebudú v držbe našej spoločnosti*“ (sťažovateľky, pozn.).

Sťažnosti na porušenie práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní proti okresnému súdu doručené ústavnému súdu 15. októbra 2008 sa týkajú identických návrhov. Sťažovateľka namieta porušenie síce inej súčasti základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako tomu bolo v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 68/08), avšak na základe tých istých podstatných skutkových a právnych okolností vo vzťahu k tomu istému orgánu verejnej moci. Zachovaná je identita namietaného zásahu do jej základných práv - namietaná nečinnosť okresného súdu v konaniach o návrhoch urobených formou elektronického podania, ktoré okresný súd odmietol prijať s poukazom na administratívno-technickú nespôsobilosť. Sťažovateľka v tomto prípade iba zvyrazňuje druhý - časový aspekt namietaného zásahu do jej práv, domáhajúc sa priznania primeraného finančného zadost'učinenia.

Namietaná nečinnosť okresného súdu v konaní v období od 24. júla 2006 je nevyhnutným dôsledkom (sprievodným javom) toho, že okresný súd odmietol prijať ňou doručené elektronické podania s tým, že nedisponuje potrebnými technickými prostriedkami. Vo vzťahu k tomuto zásahu však sťažovateľka v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 68/08 už dosiahla nápravu (nálezom zo 14. októbra 2008) v podobe uznania (vyslovenia) porušenia jej označených práv ústavným súdom a v podobe príkazu ústavného súdu adresovaného okresnému súdu, aby o jej návrhoch konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prirodzene vrátane § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá).

Označené opatrenia na nápravu porušenia ústavnosti v sťažovateľkinej veci možno vzhľadom na okolnosti daného prípadu považovať za primerané a dostatočné. Pokiaľ sťažovateľka žiada v nových sťažnostiach (ktoré sú predmetom tohto konania) kompenzáciu formou priznania primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na uplynulú dobu nečinnosti okresných súdov argumentujúc, že namietané porušenia jej práv nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením, a obdobie, počas ktorého trvajú predmetné konania, pre ňu znamená „výrazné obmedzenie... vlastníckych práv“ a problémy v podnikateľskej činnosti, považuje ústavný súd sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

V posudzovaných konaniach treba prihliadnuť na podstatnú skutočnosť, že sťažovateľka žalobami vymáha pohľadávky, t. j. majetkové práva, vo vzťahu ku ktorým nie je originálnym nadobúdateľom. Tieto pohľadávky jej boli postúpené S. V relevantnom období sa S. v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006 žalobou proti sťažovateľke domáhal určenia absolútnej neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých malo k postúpeniu uvedených pohľadávok dojsť, t. j. absolútnej neplatnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ako aj určenia neplatnosti ďalších súvisiacich (tzv. realizačných) zmlúv uzatvorených so sťažovateľkou. Výsledok tohto konania mal v tom čase zásadný význam pre rozhodnutie okresného súdu vo veciach sťažovateľkou uplatňovaných pohľadávok, pretože sa v ňom riešila otázka jej vecnej aktívnej legitimácie týkajúcej sa týchto pohľadávok vymáhaných na základe elektronických podaní. S. podal Okresnému súdu Bratislava I žalobu o určenie neplatnosti uvedených zmlúv 12. októbra 2006. Túto skutočnosť S. oznámil listom generálnej riaditeľky zo 7. novembra 2006 všetkým (v tom čase v právnych veciach sťažovateľky konajúcim 45) okresným súdom Slovenskej republiky, pričom zároveň navrhol prerušenie konaní o návrhoch sťažovateľky.

Bezprostrednou príčinnou pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv preto nie je namietaná nečinnosť okresného súdu vo veciach jej elektronických podaní v období od 24. júla 2006, ale skutočnosť, že konanie vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006, v ktorom sa riešila predbežná otázka dôležitá pre rozhodnutie v sťažovateľkiných veciach a ktoré začalo 12. októbra 2006, krátko po podaní návrhov sťažovateľky, nebolo do konca roka 2008

právoplatne skončené. Ústavný súd na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zistil, že v decembri 2008 sa sťažovateľka a S. mimosúdne dohodli o ukončení súdnych sporov a späťvzati svojich podaní týkajúcich sa platnosti Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z nezaplatených koncesionárskych poplatkov z roku 2005 a dvoch nadväzujúcich realizačných zmlúv, ako aj zmluvnej pokuty z druhej realizačnej zmluvy. Podľa zistenia ústavného súdu Krajský súd v Bratislave z dôvodu späťvzatia odvolania S. 9. januára 2009 odvolacie konanie vo veci vedenej Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006 uznesením sp. zn. 4 Co 292/08 zastavil.

Vzhľadom na množstvo sťažovateľkiných žalôb a na skutočnosť, že po právoplatnom rozhodnutí o otázke platnosti postúpenia sporných pohľadávok možno o sťažovateľkou uplatňovaných právach rozhodnúť pomerne rýchlo, je procesný postup okresného súdu, ktorý o návrhoch sťažovateľky mohol meritórne rozhodnúť až po právoplatnom skončení konania vedeného v prvom stupni Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 144/2006, primeraný okolnostiam prerokúvaných vecí.

Existencia označeného sporu „o vlastníctvo uvedených pohľadávok“, ktorý sa riešil pred Okresným súdom Bratislava I, zároveň relativizovala sťažovateľkino tvrdenie o obmedzení jej vlastníckych práv v dôsledku neskončenia konaní vedených na základe návrhov podaných elektronickou formou, keďže do mimosúdneho vyriešenia sporu (december 2008) nebolo zrejmé, či ňou uplatnené pohľadávky patrili do jej majetku.

Náprava porušenia ústavnosti, ktorú sťažovateľka dosiahla, spočívajúca vo výroku nálezu sp. zn. II. ÚS 68/08 zo 14. októbra 2008 o porušení jej práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a výrok, ktorým ústavný súd prikázal okresnému súdu v predmetných veciach konať v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, je v danej fáze konaní podľa názoru ústavného súdu primeraná a dostatočná.

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podania doručeného mu 24. júla 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na príjem podaní podaných elektronickými prostriedkami bola v jednotlivých konaniach vzhľadom na

nemožnosť realizácie práva sťažovateľky podať návrh jedným zo spôsobov ustanovených zákonom okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd po vybavení príslušnými technickými prostriedkami oznámil túto skutočnosť sťažovateľke prípisom z 27. februára 2007 a zároveň ju upozornil, že „*má možnosť uvedené podania prijať*“. Následne v prípise z 19. marca 2007 súhlasil s možnosťou „*zaslať súdu aj identické záložné kópie*“. Sťažovateľka podľa vyjadrenia okresného súdu do 29. decembra 2008 nepredložila DVD nosiče. Z vyjadrenia sťažovateľky z 20. októbra 2008 v tejto veci je zrejmé, že má uvedené DVD nosiče k dispozícii, napriek tomu ich však okresnému súdu dosiaľ nedoručila. Pritom sama sťažovateľka si musí byť vedomá skutočnosti, že neposkytnutie uvedených DVD nosičov, ktoré obsahujú jej návrhy zaznamenané v elektronickej podobe, bráni ďalšiemu postupu okresného súdu v uvedených veciach.

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach spôsobilý akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu. Neposkytnutie súčinnosti sťažovateľkou spočívajúcej v nepredložení DVD nosičov vedie k spochybneniu jej skutočného záujmu ako účastníčky konania o ochranu jej práv v konaniach pred okresným súdom a zároveň aj naozajstného dosiahnutia účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu jej právnej neistoty. Argument sťažovateľky, podľa ktorého DVD nosiče nemôže predložiť, pretože ich musí poskytnúť ako dôkaz v konaní pred ESLP, nemá podľa názoru ústavného súdu potrebnú relevanciu vzhľadom na existenciu možnosti vyhotovenia ich kópií.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnosti existuje objektívna prekážka, pre ktorú okresný súd nemôže v predmetných právnych veciach sťažovateľky ďalej konať. Táto prekážka môže byť odstránená len súčinnosťou sťažovateľky, ktorá ju však okresnému súdu bez relevantného dôvodu nie je ochotná poskytnúť.

Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku tohto konania dospel pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z uvedeného dôvodu rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2009